

ת"פ 53993/12/18 - יעקב בן סימון, נגד הועדה המקומית לתכנון ובנייה - מגדל העמק

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייט

עתפ"ב 53993-12-18 בן סימון נ' ועדה מקומית לתכנון ובנייה מגדל העמק

בפני כבוד השופטת תמר נסים שי
המעורר יעקב בן סימון,
נגד
המשיבה הועדה המקומית לתכנון ובנייה - מגדל העמק

פסק דין

1. ערעור על גזר דינו של בית משפט קמא (כב' ס. הנשיא השופטת ע' במביליה-אינשטיין) מיום 27/11/18 בתיק תו"ב 5670-08-17, בגדרו הושטו על המערער העונשים הבאים: קנס בסך של 6,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו וזאת לתשלום ב- 30 תשלומים, הפעלת התחייבות על סך של 6,000 ₪ (מת"פ 58356-12-13), אף זאת לתשלום ב- 30 תשלומים וכן התחייבות כספית בסך של 5,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה על חוק התכנון והבנייה התשכ"ה - 1965 (להלן: "החוק").

תמצית עובדתית דרושה

2. כנגד המערער הוגש ביום 03/09/17 כתב אישום במסגרתו יוחסו לו עבירות של אי קיום צו בית משפט (עבירה לפי סעיף 205 ועבירה לפי סעיף 210 לחוק (כנוסחו טרם תיקון 116)) וכן שימוש במקרקעין הטעון היתר ללא היתר (עבירה לפי סעי' 204(א) לחוק).

3. על פי עובדות כתב האישום, ביום 23/09/12 ניתן כנגד המערער גזר דין במסגרת תיק 51921-03-12 בבית משפט השלום בבית שאן. במסגרתו צווה להרוס מדרגות חיצוניות בחצר הצדדית וכן להרוס פתיחת חלון וזאת עד ליום 23/03/13. בהמשך לכך, ביום 25/01/15 ניתן גזר דין נוסף במסגרת תיק 58356-12-13 (שלום בית שאן) בגין אי קיום הצו מיום 23/09/12. ביום 26/10/15 נמצא כי המערער לא ביצע את ההריסה ולא הוציא היתר בנייה ובכך הינו מפר צו החל מיום 24/03/13 ועד למועד הגשת כתב האישום וממשיך ועושה שימוש שלא כדין בבנייה.

4. ביום 12/06/18 במסגרת הסדר טיעון שעשו הצדדים, הודה המערער במיוחס לו והורשע על יסוד הודאתו. יצוין כי במסגרת ההסדר, הסכימו הצדדים כי על המערער יוטל עונש של 3.5 חודשי מאסר

עמוד 1

בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי של 3 חודשים וצו הריסה דחוי למשך שנה. עוד הוסכם כי לא תושט ענישה כספית נוספת. המערער הופנה, לאחר הרשעתו, לממונה על עבודות השירות. ואולם, על פי חו"ד הממונה, בשל בעיות רפואיות, נמצא המערער כבלתי כשיר לביצוע עבודות שירות. משכך, הגיעו הצדדים להסדר נוסף לעניין העונש, לפיו יוטל על המערער קנס בסך של 6,000 ₪ וכן תמומש ההתחייבות שהושתה בתיק קודם בסך של 6,000 ₪ הכל בתשלומים. כן סוכם כי יוארך תוקף עונש המאסר על תנאי שהושת בהליך קודם.

5. המערער ביקש לאמץ את ההסדר, הבהיר כי מצבו הכלכלי קשה וכי הוא סובל מבעיות בריאות ומתקיים מקצבאות וביקש לשלם את הקנס ב - 50 תשלומים. המשיבה לא נתנה דעתה בטיעוניה למספר התשלומים.

6. במסגרת גזר הדין אימץ בית משפט קמא את הסדר הטיעון והשית את העונשים כמפורט לעיל.

טענות המערער

7. המערער מלין על מספר התשלומים שהושת עליו. לדבריו, הוא בן 75, פנסיונר ומקבל קצבה בסך של 2,000 ₪, סובל מנכות בשיעור של 30 אחוז בגין פגיעה בעבודה. רעייתו אף היא פנסיונרית ומתקיימת מקצבה בסך של 2,500 ₪ והמשפחה מתקשה להתקיים.

8. לדבריו, המדרגות שבנה משמשות לבנו שהמערער מסייע לו במגורים אצלו. הבן נשוי ואב לילדים ואף מצבו הכלכלי קשה כך שהוא נעדר אמצעים לרכישת בית. המערער נאלץ לסייע לו ולבנות עבורו את יחידת הדיור.

9. בנוסף לאמור, הוא נושא בחשבונות חשמל, מים וארנונה ומבקש על כן להסתפק בתשלומים של 200 ₪ לחודש.

10. לערעור צירף המערער אישור בדבר קבלת קצבאות המל"ל כאזרח ותיק שלו ושל רעייתו. לדבריו וכפי שהציג בדיון, הסכום הנכנס לבנק נמוך מזה הנקוב באישור.

טענות המשיבה

11. המשיבה מצידה סומכת ידיה על החלטת בית משפט קמא. לשיטתה הערעור לקוני שאינו נתמך

במסמכים המעידים על העדר יכולת כלכלית.

12. בית משפט קמא נהג במערער בסלחנות רבה, התחשב במצבו הרפואי והכלכלי בגזר הדין אף שמדובר באי קיום שני של צו הריסה ואין שום צידוק להפחית מהתשלום החודשי שהושת.

דין והכרעה

13. לאחר שעיינתי בתיק בית משפט קמא ולאחר ששמעתי את הצדדים, סבורני כי לא נפלה כל

שגגה בהחלטתו של בית משפט קמא המצדיקה התערבותו של בית משפט זה.

14. באמצע את הסדר הטיעון ציין בית המשפט קמא את הודאת המערער במסגרת ההסדר וההסכמות בדבר הענישה. עוד הביא בחשבון לזכות המערער את לקיחת האחריות, החיסכון בזמן שיפוטי ונסיבותיו האישיות והכלכליות של המערער. לחובתו ציין את מהות העבירות הפוגעות בסדר הציבורי ובשלטון החוק כאשר מדובר באי קיום צו שיפוטי שני.

כאמור, מדובר בין היתר בצו שאינו מקיים משך כ - 6 שנים עובדה המצדיקה לגופה ענישה מחמירה ומוחשית שתיתן ביטוי ראוי והולם לפגיעה באינטרס הציבורי.

15. בענייננו מדובר בחלוקת קנס לתשלומים חודשיים. לא נעלם מעיני כי המערער ורעייתו מתקיימים מקצבאות שונות ואולם, אין באלה כדי להעמיד תמונה מלאה ושלמה אודות מצבו הכלכלי. המערער אינו מבהיר מדוע בתו, העושה שימוש בנכס למטרות מסחריות (גן ילדים), אינה נושאת בתשלומים בגין שימוש זה (למעט נטילת חלק בהוצאות השוטפות - מים וחשמל). וכן, מדוע בנו, עבורו הקים את יחידת הדיר, אינו מסייע בכלכלת המשפחה. המערער עצמו אינו נושא בהוצאות דיר ואין בפניי פירוט כלשהו לעניין הוצאות אחרות בהן הוא נושא.

16. עוד ראוי להביא בחשבון כי בידי המערער היה לבצע בנייה עבור הבן ואולם לעניין מקורות המימון לא ציין מאום.

17. אשר על כן ולפי שהקנס חולק ל- 30 תשלומים ובכך הביא בית המשפט בחשבון את האינטרס הציבורי מזה ואת מצבו של המערער מזה, הרי שאין צידוק לפריסה נוספת שלא תיתן ביטוי ראוי והולם לאלה.

18. לצד האמור, ובהסכמת המשיבה, אני קובעת כי מועד התשלום החודשי יהיה ב - 1 לכל חודש זאת החל מיום 1.5.19.

19. בכפוף לשינוי מועד התשלום, הערעור נדחה.

המזכירות תמציא העתק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ד אדר ב' תשע"ט, 31 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.